

PORTA FIDEI

Een nieuw hart
zal Ik u geven

Mariathon
p. 18

550 jaar
karmelietessen
in Vilvoorde
p.20

Overzicht
van de
programma's

p. 12-13

Lars Gerfen
p.16

Vijayawada, India

EDITORIAAL

Colofon

Verantwoordelijke uitgever:
Pr. Karlo Tyberghien
Sint Reneldisplein 23
3001 Leuven

Werken mee aan dit nummer:

Joris Abts, Kevin Colle,
Myriam Dops, Lars Gerfen,
Jeanine Gilis, J. Hermans,
Marianne Hubin, Zuster
Lutgart, Pr. Karlo Tyberghien,
Nele Uytterhoeven.

Foto's:
Redactie

Realisatie en vormgeving:
Radio Maria

Druk en verzending:
Halewijn, Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen

Wenst u ook dit tijdschrift te ontvangen?

Bel ons: 016/41 47 47

Beste vrienden,

Alvorens zijn leven te geven voor ieder van ons heeft Jezus tijdens het Laatste Avondmaal de voeten gewassen van zijn leerlingen. Dit was een teken om een voorbeeld te geven voor al zijn vrienden, want hij noemt ons geen dienaars, maar wel vrienden. En de beste vriend, Jezus, is de dienaar geworden van allen. Ook Radio Maria merkt dat ze veel vrienden heeft. Vele van deze vrienden zijn weldoeners, anderen zijn tevens vrijwilligers, en weer anderen zijn gewoon trouwe luisteraars. Hetgeen ons echter allen verbindt is diezelfde persoon die ons het voorbeeld heeft gegeven van dienaar te zijn voor allen:

Jezus. Samen met zijn Moeder, de Maagd Maria, verkondigen wij zijn vreugdevolle en hoopvolle boodschap. Daarom probeert Radio Maria dienaar te zijn voor elkeen van jullie. We zijn dan vooral ook zeer dankbaar voor alle tekenen die Jezus ons heeft gegeven als voorbeeld zodat ook wij kunnen groeien naar een beter en zelfs heiliger leven. De afgelopen maanden stonden in het teken van vele vragen gericht aan de luisteraars om tevens weldoeners te worden. Dankzij de Vastenactie, en de Mariathon ten voordele van Radio Maria Indië, zijn we ons bewust dat de vriendenkring van Radio Maria blijft aangroeien. Vandaar ook onze uitgesproken dank naar ieder van jullie! En wij van onze kant, garanderen u van onze blijvende inzet voor het Evangelie en voor de verkondiging ervan waarvan jullie kunnen proeven als ware het een voedsel voor ieders geest.

In deze Porta Fidei vindt u onder andere een uitnodiging voor de inzegening van de nieuwe studio's die we dankzij jullie steun hebben kunnen installeren in het West-Vlaamse Kortemark. Zo wordt onze aanwezigheid in Vlaanderen sterk uitgebreid. Op 25 augustus zullen we na de Eucharistie van 11u deze studio's aan de Heer en zijn heilige Moeder toewijden. Iedereen zal dit natuurlijk kunnen beluisteren via de radio, maar ook ter plaatse is elkeen van harte welkom! In de namiddag is er dan een barbecue voor al degenen die zich hiervoor inschrijven bij Radio Maria. U ziet dat Radio Maria blijft uitbreiden, en we zijn dankbaar voor

de steun die we telkens weer mogen ontvangen. We blijven dan ook op deze steun rekenen, zeker ook tijdens de komende zomermaanden wanneer velen van jullie zullen mogen genieten van een welverdiende rust. Moge de zon vooral ook in jullie hart aanwezig zijn, doorheen de woorden van Licht die Jezus ons is komen brengen. Hij is het leven, en met Hem blijven we op weg gaan. Zeer genegen in Jezus en Maria,

Pr. Karlo Tyberghien

Pr. Karlo Tyberghien

Privacyverklaring

In het verleden heeft u aangegeven dat de vzw Radio Maria u mag contacteren voor nieuwsbrieven, uitnodigingen en het tijdschrift "Porta Fidei". Met veel plezier zullen wij dit in de toekomst blijven doen. Naar aanleiding van de **nieuwe Europese regelgeving** in verband met de **bescherming van de privacy** willen wij u op de volgende zaken attent maken:

Uw persoonsgegevens worden verwerkt door de vzw Radio Maria. Wij doen dit om nieuwsbrieven, uitnodigingen en het tijdschrift "Porta Fidei" te kunnen versturen. Voor statistische doeleinden verwerken wij ook de financiële gegevens over de donaties. **Indien u niet wil dat wij uw gegevens verwerken met het oog op deze doelen, volstaat het ons dat mee te delen op privacy@radiomaria.be.** Via dat adres kan u ook altijd vragen welke gegevens wij over u verwerken en ze verbeteren of laten wissen, of ze gewoon opvragen. Een meer uitgebreid overzicht van ons beleid op het vlak van verwerking van persoonsgegevens vindt u op www.radiomaria.be/privacy.php. Indien u niet over de mogelijkheid beschikt om een email te verzenden of de website te raadplegen kan u steeds **schrijven naar: Radio Maria vzw – Privacy, Sint Reneldisplein 23, 3001 Leuven.**

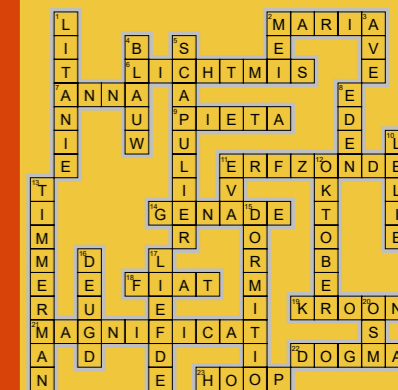
HET INZICHT

Het thema van het programma 'Het inzicht' tijdens de maand juni is 'ongerechtigheid'.

Spreeken over zonde is in onze tijd moeilijk geworden. Mensen willen vrolijkheid en genieten. Ze weten niet meer wat zonde is en wat zonde met hun leven doet. Anderzijds ervaren oprechte christenen die geloven wat Jezus voor hen aan het kruis gedaan heeft, niet altijd het geluk en de vrijheid die hen in Christus beloofd is. Ondanks hun gebedsleven en trouw aan de sacramenten blijven ze een last meesleuren. Dit komt door ongerechtigheid.

Oplossing van het kruiswoordraadsel van vorige maand

EUCHARISTISCHE LITURGIE: I. De bereiding van de gaven

Tijdens de wekelijkse algemene audiënties op woensdag richt Paus Franciscus de blik op het 'hart van de Kerk', namelijk de Eucharistie. In de komende maanden willen we deze catecheses integraal met u delen.

“Door middel van deze catecheses ... zou ik samen met jullie de schoonheid willen herontdekken die in de viering van de Eucharistie verborgen is en die, eenmaal onthuld, de volle zin geeft aan het leven van elkeen”

Paus Franciscus

Dierbare broeders en zusters, goedendag!

We gaan verder met de catecheses over de Heilige Mis. Na de Liturgie van het Woord – waarbij ik in de vorige catecheses heb stilgestaan – volgt het andere basiselement van de Mis en dat is de eucharistische liturgie. Daarin brengt de Kerk, door middel van de heilige tekenen, voortdurend het offer van het Nieuwe Verbond aanwezig dat door Jezus op het altaar van het kruis werd bezegeld.

Het kruis is het eerste altaar van het Christendom. Wanneer wij naar het altaar komen om de Mis te vieren dan gaat onze herinnering naar het altaar van het kruis, waar het eerste offer werd gebracht. De priester die in de Mis Christus vertegenwoordigt, volbrengt wat de Heer zelf deed en tijdens het Laatste Avondmaal aan zijn leerlingen toevertrouwde: Hij nam het brood en de beker, sprak het dankgebed uit en gaf hem aan de leerlingen, met de woorden: “Neemt, eet... drinkt: dit is mijn lichaam... dit is de beker met mijn

bloed. Doet dit tot mijn gedachtenis”.

Gehoorzaam aan het gebod van Jezus, heeft de Kerk de eucharistische liturgie geordend in stappen die beantwoorden aan de woorden en aan de gebaren door Hem volbracht op de vooravond van zijn Passie. Zo worden, tijdens de bereiding van de gaven, brood en wijn naar het altaar gebracht, dat wil zeggen de elementen die Christus in zijn handen nam. In het eucharistisch gebed zeggen we God dank omwille van het werk van de verlossing en worden de gaven het Lichaam en het Bloed van Jezus Christus. Daarna volgen de breking van het brood en de Communie waardoor wij opnieuw de ervaring van de apostelen beleven die de eucharistische gaven ontvingen uit de handen van Christus zelf.

Aan het eerste gebaar van Jezus: “Hij nam het brood en de beker met wijn” beantwoordt dus de bereiding van de gaven. Dat is het eerste deel van de eucharistische liturgie. Het is aangewezen dat de gelovigen aan de priester het brood en de

wijn aanbieden, want zij vertegenwoordigen de geestelijke offergave van de Kerk hier verzameld voor de Eucharistie. Het is zinvol dat precies de gelovigen het brood en de wijn naar het altaar brengen. “Hoewel de gelovigen het brood en de wijn die voor de liturgie bestemd zijn, niet meer, zoals vroeger, zelf meebrengen, behoudt de ritus om ze aan te bieden toch zijn geestelijke inhoud en uitdrukkingskracht”.

In dit opzicht is het betekenisvol dat de bisschop, bij de wijding van een nieuwe priester hem, bij het overhandigen van het brood en de wijn, zegt: “Ontvang de gaven van het heilig volk voor het eucharistisch offer” (Pontificale Romanum – wijding van bisschoppen, priesters en diakens). Het is het volk van God dat de offergave, het brood en de wijn, aanbrengt, de grote offergave voor de Mis! Met andere woorden, in de tekenen van brood en wijn legt het gelovige volk zijn eigen gave in de handen van de priester. Hij legt ze op het altaar of tafel van de Heer “het centrum van heel de eucharistische liturgie”.

Dat wil zeggen: het altaar is het centrum van de Mis en het altaar dat is Christus. Altijd moet men het altaar zien als het centrum van de mis. In “de vruchten van de aarde en van de menselijke arbeid” wordt dus de bereidheid geofferd van de gelovigen om van zichzelf, gehoorzaam aan het Woord van God, een “offer te maken dat aangenaam is aan God de almachtige Vader”, “voor het welzijn van heel de heilige Kerk”. “Het leven van de gelovigen, hun lofprijzing, hun lijden, hun gebed, hun werk, worden verenigd met die van Christus en met zijn totale offerande. Zij krijgen op deze wijze een nieuwe waarde”.

Zeker, onze offergave stelt weinig voor, maar Christus heeft dit weinige nodig. De Heer vraagt ons weinig en geeft ons veel. Hij vraagt ons

weinig, in het gewone leven: goede wil. Hij vraagt ons een open hart. Hij vraagt ons beter te worden om Hem te ontvangen die zich aan ons geeft in de Eucharistie. Hij vraagt ons deze symbolische gaven die daarna zijn Lichaam en zijn Bloed worden. Een beeld van deze biddende offerbeweging is de wierook die, vernietigd door het vuur, geurige rook vrijgeeft die opstijgt. De gaven bewieroken, zoals op feestdagen gebeurt, het kruis bewieroken, het altaar, de priester en het priesterlijke volk bewieroken, toont zichtbaar de offer erbondenheid die heel de werkelijkheid verenigt met het offer van Christus.

En niet vergeten: Christus is het altaar maar altijd verwijzend naar het eerste altaar dat het Kruis is. Op het altaar dat Christus is, brengen wij het weinige van onze gaven, het brood en de wijn, die daarna Jezus zelf worden die Zich aan ons geeft. Dit is wat het gebed over de gaven uitdrukt. Hierin vraagt de priester aan God de gaven te aanvaarden die de Kerk Hem aanbiedt, verwijzend naar de vrucht van de wonderlijke ruil tussen onze armoede en zijn rijkdom. In het brood en de wijn bieden we Hem ons leven aan, opdat het door de Heilige Geest zou veranderd worden in het offer van Christus en samen met Hem een geestelijk offer zou worden dat aangenaam is aan de Vader. Terwijl op deze wijze de bereiding van de gaven wordt beëindigd, bereiden we ons voor op het Eucharistisch gebed.

De spiritualiteit van de zelfgave, die dit deel van de Mis ons leert, moge ons dagelijks leven verlichten, onze relaties met anderen, de dingen die we doen, het lijden dat ons overkomt. Het moge ons zo in staat stellen de aardse stad op te bouwen in het licht van het Evangelie.

1-7 juni

De Zaligsprekingen
door
E.H. Dirk Van der Linden

8-13 juni

Het nieuwe in de
Blijde Boodschap
door E.H. Arthur Janssens

14-15 juni

De genade
door E.H. Chris Butaye

16-22 juni

De smarten
van Sint-Jozef
door Pater Jan Meeuws

23-25 juni

“Ik ben”
door E.H. Gerard Denys

26-27 juni

Het Doopsel
door E.H. Pierre François

28 juni

Het Vormsel
door E.H. Pierre François

29 juni

Het Huwelijk
door E.H. Pierre François

30 juni

De Eucharistie
door E.H. Pierre François

BOODSCHAP van Father Livio ter gelegenheid van de Mariathon

Pater Livio Fanzaga is priester en lid van een religieuze congregatie, gesticht in de 17de eeuw door S. Giuseppe Calasanzio (1557-1648), toegewijd aan het apostolaat en de opvoeding van arme en jonge mensen. In 1987 werd hij vrijgesteld voor de opstart van Radio Maria in Italië. Na drie jaar startte hij met de oprichting van Radio Maria in verschillende andere landen in de wereld. Ieder jaar groeit de wereldfamilie van Radio Maria verder aan.

Deze dagen van de Mariathon, die alle Radio Maria's wereldwijd vieren gedurende deze meimaand die is toegewijd aan Onze Lieve Vrouw, zijn een bijzonder genademoment omdat miljoenen mensen van over de gehele wereld delen in de ervaring van één familie te zijn.

Dierbare vrienden, Radio Maria is zo veel meer dan enkel maar een radio. We zijn een familie die Onze Lieve Vrouw onder haar moederlijke mantel heeft verzameld. Ieder van ons, luisteraars van de vijf continenten die Maria als Moeder hebben, zijn broeders en zusters. De Mariathon toont ons het mirakel hoe Onze Lieve Vrouw een radio gebruikt om ons te verenigen onder haar moederlijke bescherming. Dierbare luisteraars van Radio Maria, we moeten Maria danken voor dit grote geschenk en ons tegelijkertijd bewust zijn van onze verantwoordelijkheid. We moeten ons bovenal bewust zijn van het feit dat Radio Maria geen project is van mensen, hoe mooi en prijzenswaardig ook, maar een geschenk is dat voortvloeit uit het hart van onze Hemelse Moeder. Wie kon zich ooit inbeelden dat een kleine lo-

kale radio, in slechts enkele jaren, zou uitgroeien tot een breed netwerk dat zoveel landen bereikt? Dit alles is mogelijk geworden door slechts eenvoudige middelen, maar met de kracht van de liefde voor Onze Lieve Vrouw door de mensenfamilie aan haar toegewijd.

Tijdens deze dagen van de Mariathon moeten we Maria danken voor het wonderbaarlijke geschenk dat ze aan ons heeft toevertrouwd zodat het vrucht mag dragen. We moeten proberen de schoonheid en de rijkdom van zulk een eenvoudig instrument als de radio te begrijpen, een instrument dat ons leert bidden. Radio Maria heeft het gebed, in het bijzonder de Heilige Mis en de Rozenkrans, bij de mensen thuis gebracht. Wanneer gezinnen samen bidden dan is Jezus aanwezig en samen met Maria brengt Hij sereniteit en vrede. Radio Maria heeft het Woord van God bij ons in huis gebracht als ondersteuning voor het geloof en om ons te helpen met de moeilijkheden van het leven. In tijden van duisternis en ontzetting gidst Radio Maria ons langs het juiste pad in eenheid met de ganse Kerk. Radio Maria laat

ons niet in de steek maar is iedereen nabij, in het bijzonder de eenzamen, de ouderen en de zieken.

In haar oneindige goedheid gebruikt Onze Lieve Vrouw dit middel om iedereen te bereiken, zelfs zij die ver van de Kerk staan, zij die niet geloven of zij die nog nooit in hun leven een priester hebben ontmoet. Door Radio Maria wordt Onze Lieve Vrouw een missionaris die in staat is overal te komen, niet enkel thuis maar ook in de wagens, de ziekenhuizen, gevangenissen en andere onbereikbare plaatsen die we vinden in de rand van de samenleving. Met dit bescheiden middel bereikt Onze Lieve Vrouw iedere hoek van de wereld, klopt aan aan het hart van ieder van haar kinderen. Dit alles vindt plaats onder onze ogen en we zijn ons misschien niet bewust van dit dagelijkse mirakel van de aanwezigheid van Maria in onze radiogolven.

Dit, dierbare vrienden, is het wonderlijke geschenk dat Onze Lieve Vrouw ons gegeven heeft door Radio Maria. Er zijn 78 radiostations over de hele wereld en daarnaast nog eens 19 in lokale talen op het Afrikaanse continent. We tellen meer dan 20 000 vrijwilligers en een immens grote familie van 35 miljoen luisteraars. Dit geschenk is een genade maar ook een grote verantwoordelijkheid. Dit zaadje dat Maria heeft gezaaid in de harten van de mensen is langzamerhand uitgroeit tot een grote boom omdat zoveel met grote vrijgevigheid hebben gegeven en zo Radio Maria, op elke mogelijke manier, door gebed, door vrijwilligerswerk, door het opdragen van offertjes, ondersteund hebben. Zo wordt Gods werk uitgevoerd, met genaden en met goede wil. In deze dagen van de Mariathon moet iedere luisteraar zich afvragen wat ze van

Radio Maria hebben mogen ontvangen en, tegelijkertijd, zich afvragen of ze hun hulp hebben verleend, al is het op de kleinste manier, zodat dit prachtige project mag blijven verspreid worden in de wereld. Als iedereen deze verantwoordelijkheid ervaart, dan zullen we in staat zijn vele moeilijkheden te overwinnen en Radio Maria te brengen tot bij de mensen die op de radio wachten. Tijdens deze dagen van de Mariathon moeten we beslissen om niet enkel luisteraars te zijn, maar ook vrijgevege mensen die de radio verder helpen. Moge de vreugde van het evangeliseren onze harten vervullen en onze levens vruchtbaar maken.

Pater Livio
Oprichter Radio Maria

Inzegening van de nieuwe studio's te Kortemark!

Iedereen van harte welkom !

Voor de 'barbecue', gelieve vooraf in te schrijven.

Zaterdag 25 augustus

- 11u00: **Eucharistie**
- 12u30: **Inzegening studio's**
- 13u00: **Receptie**
- 14u00: **Barbecue** voor alle ingeschrevenen

Inschrijven kan **vóór 21 juli**

- ✉ Radio Maria, Sint Reneldisplein 23, 3001 Heverlee
- ✉ info@radiomaria.be
- ☎ 016 41 47 47

EEN HERTOOG DIE ZAAIDE EN MAAIDE

J. Hermans

Leven van de heilige Wenceslaus van Bohemen

Grootmoeder maakte zich zorgen om de katholieke opvoeding van haar kleinkinderen. En terecht. Want de tijden waren niet zo christelijk. O zeker, velen noemden zich christen, maar het leek er eerder op dat het maar een laagje vernis was. Overal vierde het heidendom hoogtij, ofschoon niemand het zo wilde noemen. Ook al leefde men onder een christelijk vorstenhuis en ook al stonden er op zovele plaatsen kerken, er waren heel wat mensen die van het christendom niets wilden weten en zich hun eigen goden uitzochten, of ook waren er heel wat die weliswaar gedoopt waren, maar die vonden dat men het geloof ver van de politiek moest houden en die het ook niet zo nauw namen met de wetten van geloof en kerk. In deze wereld, die niet erg bevorderlijk was voor de jeugd om te groeien in geloof, maakte

grootmoeder zich zorgen om haar kleinkinderen. Ze had haar eigen zoon het geloof, het kostbaarste dat ze bezat, meegegeven; maar haar zoon was getrouwd met een vrouw die niet zo heel veel van de kerk wilde weten. Haar schoondochter was op volwassen leeftijd gedoopt, ook met het oog op het huwelijk. Maar het geloof zat bij haar niet zo diep. Ze had haar twee zonen weliswaar laten dopen, maar daar bleef het dan ook bij.

Grootmoeder was een gelovige vrouw, en het was haar hartewens, dat haar kleinkinderen even gelukkig zouden worden in het geloof. Daarom liet ze geen kans voorbij gaan, om de kleinkinderen te vertellen over wat zij zo belangrijk vond: de liefde tot God. Ze trok zich vooral haar oudste kleinzoon aan. En in vele, vele uren vertelde ze hem over Christus en zijn Kerk. Ze hield hem voor hoe hij zich altijd moest voorbereiden op de komst van Christus. "Je moet zo leven, dat je de gaven die God je gegeven heeft, gebruikt, om Hem daarmee te dienen". Niet alleen gaf ze

de kleine jongen menig eenvoudig godsdienstlesje, maar vooral leefde ze voor, hoe een mens van God kan zijn, met God verbonden kan leven. En de kleine jongen groeide in geloof, ondanks zijn eigen moeder, voor wie het allemaal niet hoefde. Dank zij zijn grootmoeder, die hem voorleefde en voorhield, dat je jezelf steeds aan God moet aanbieden. De naam van de kleinzoon: de H. Wenceslaus van Bohemen; de godvrezende grootmoeder was de H. Ludmilla.

Toen Wenceslaus 13 jaar oud was, stierf zijn vader, de hertog. Het was in 921. Omdat Wenceslaus nog te jong was om de regering over te nemen, nam zijn moeder Drahomira het heft in handen. Maar nu bleek pas goed, hoe weinig zij leefde vanuit het geloof en hoe weinig respect ze had voor de christenen in dit nog maar pas gekerstende land. Priesters werden verdreven, kerken vernield. Heidenen werden benoemd op belangrijke posten. Toen Ludmilla protesteerde tegen de terugkeer tot heidense gebruiken, gaf de schoondochter bevel om haar schoonmoeder Ludmilla te vermoorden. Het gebeurde op 16 september 921.

Wenceslaus werd diep getroffen door dit harde en wreedaardige optreden van zijn eigen moeder, die eigenlijk in zijn naam regeerde. Maar van zijn heilige grootmoeder had hij geleerd, dat men altijd bereid moet zijn zichzelf aan God te geven. Zijn dierbare grootmoeder was klaar geweest, toen God haar kwam halen. En daarom kon hij zonder wraakgevoelens in vrede met God verbonden blijven.

Maar niet iedereen dacht er zo over. Het schrikbewind van zijn moeder die terugkeerde tot heidense opvattingen en gebruiken, riep reactie op. En zo kon het

gebeuren dat enkele jaren later het volk Wenceslaus ertoe overhaalde, eindelijk zelf leiding te gaan geven aan het hertogdom. Wenceslaus zocht toenadering tot het Duitse Rijk; op die wijze kon hij krachtiger in Bohemen het christendom planten, omdat het Duitse Rijk ook christelijk was. Daar hadden de Duitsers wel oren naar, omdat ze daarmee hun machtsgebied konden vergroten. Hendrik I viel Bohemen binnen; een vredesverdrag werd gesloten. Drahomira werd verdreven en opgevolgd door haar zoon Wenceslaus, die intussen mondig geworden was.

Wenceslaus wilde een christelijk vorst zijn. Dat betekent veel meer dan regeren. Dat is vooral dienen. En zo kon men de Slavische vorst naar armen en zieken zien gaan om hen te helpen, zoals Christus de armen en zieken opzocht. En midden in de nacht kon men Wenceslaus blootsvoets door de straten zien gaan, op weg naar een of andere kerk, om daar 's nachts te bidden en te waken bij het H. Sacrament. Wenceslaus had vele landerijen, velden vol koren. Wijngaarden vol met rijk beladen ranken. Van zijn rijkdom gaf hij aan de armen, en door uiterlijk te verarmen werd hij van binnen verrijkt. Hij had het niet nodig dat hij zelf als een zaaier over de akkers liep en de korrels over de aarde strooide; hij had het niet nodig om zelf de ranken in de wijngaard te verzorgen en de oogst te plukken. Daar had hij vele dienaren voor. Maar hij deed het ook zelf. Hij wilde door het werk van zijn handen de gaven van de natuur, de gaven van God, zo omvormen, dat hij dat brood en die wijn kon aanbieden voor de dienst aan het altaar. En zo kon men de landsheer zien arbeiden,

OP BEZOEK BIJ RADIO MARIA

2de kleuterklas 'De Waaier' BERTEM

Dansgroep 'ELEVATE'

zweeten en zwoegen, om daarna de vrucht van zijn werk naar de kerk te dragen voor de viering van het misoffer. Zo bereidde hij zelf de gaven voor die in de mis gebruikt worden. En telkens als hij de gaven naar de kerk bracht, brood en wijn, dan wist hij dat hijzelf had gewerkt met zijn eigen handen om deze gaven aan het altaar te kunnen afstaan. En met deze gaven wilde hij zich klaarmaken en zichzelf uit handen geven, om zichzelf aan te bieden aan God.

Niet iedereen was blij en dankbaar met zo'n vroom vorst. Als eerste zijn jongere broer. Hij benijdde Wenceslaus, omdat hij, Boleslaus, de mindere was. Hij wilde zelf graag hertog zijn en over het hele land heersen. Zich echt inlaten met politiek. Want zijn broer was daar toch geen goed voorbeeld van! Een vorst moet heersen, niet dienen of op de akkers en in de wijngaarden werken. Bovendien: dat christendom leverde niet zoveel op. Wat Wenceslaus bescherming van het christendom noemde, hield Boleslaus eerder voor toegeven aan Duitse invloed. Moest men niet eerder het Duitse juk verwerpen? Moest men niet Wenceslaus verwerpen?

Toen Wenceslaus in de vroege ochtend van 28 september 935 naar de kerk van Altbunzlau, vlak bij Praag, ging om zichzelf aan God aan te bieden in de gaven die aan het altaar waren afgestaan werd hij voor de kerk opgewacht door zijn broer met enkele handlangers. Wenceslaus werd met een lans gedood door zijn eigen broer. Van zijn grootmoeder had hij geleerd altijd op God te vertrouwen en jezelf steeds voor te bereiden op de overgave aan God. Voor de laatste keer had hij de gaven bereid, de gave van zijn eigen leven. En voor de laatste keer gaf hij zichzelf over aan God, voorgoed. Op de drempel van het altaar.

DE BEREIDING VAN DE GAVEN

Aan het begin van de eucharistische dienst neemt de priester de gaven van brood en wijn in zijn handen en spreekt een zegenbede uit: "Gezegend zijt Gij, God, Heer van al wat leeft. Uit uw milde hand hebben wij het brood ontvangen. Aan U dragen wij op de vrucht van de aarde ... de vrucht van de wijngaard, het werk van onze handen. Maak het voor ons tot brood ... tot bron van eeuwig leven". In de eucharistieviering worden brood en wijn genomen. Het zijn gaven van de schepping, die door de menselijke arbeid bewerkt zijn. Aan God wordt in de mis gegeven wat wijzelf van Hem hebben ontvangen en wat wij door onze menselijke inzet en zwoegen hebben veranderd. In de arbeid legt de mens zichzelf voor God neer. Zo zijn brood en wijn een teken van wat wij van God gekregen hebben en van onze menselijke inbreng. En in die tekenen wil de mens ook zichzelf aanbieden aan God. Heel het leven van Wenceslaus was een voorbereiding op het offer van zijn leven bij zijn dood. En de offergaven van brood en wijn, die hij aan het altaar afstond, waren tekenen van zijn menselijke inzet en werk, die hij geordend had naar God toe.

Iedere keer wanneer de gaven naar het altaar worden gebracht en de Priester God lofprijst om de gaven van de schepping en van de menselijke handen, bereiden allen zich voor op de aanbidding van zichzelf in de eucharistie. Wij offeren onszelf aan God. In het offer van Christus leggen wij ons eigen offer. En zo is de ritus van de bereiding van de gaven een voorbereiding om onszelf ook geheel aan de Vader te geven. Als je je steeds goed voorbereidt, ben je klaar, als Christus komt om je uit te nodigen tot het gastmaal in de hemel.

Een katholieke stem bij u thuis !

Kan u zich even voorstellen?

Mijn naam is Myriam; Ik ben 62 jaar en heb drie zonen. De tweede zoon heeft 2 kindjes (4j 1/2 en 2j 1/2). Het derde kleinkind is op komst voor juni bij de oudste zoon. Na negentien jaar huwelijk ben ik gescheiden. Een tijd later, heb ik twee kortstondige relaties gehad. Gedurende mijn loopbaan, ben ik werkzaam geweest als verpleegkundige, vooral in de thuisverpleging.

Kort na de scheiding, heb ik drie zware depressies gehad. Een burn-out maakte een einde aan de job. Enkele jaren later, werd ik geconfronteerd met een agressieve borstkanker welke gevolgd werd met een operatie, chemo- en bestralingstherapie.

Kunt u ons wat meer vertellen over de weg die Jezus met u gegaan is in uw leven?

Het was O.L.V. die me de weg naar Haar Zoon getoond heeft. Aanvankelijk via bedevaarten

naar Lourdes, later naar Medjugorje. Vier jaar na elkaar ben ik er naartoe geweest. Ook de vele bezoeken naar Scherpenheuvel lagen me nauw aan het hart (aanbidding voor het uitgestelde sacrament, biechtgelegenheid, het samen bidden van het rozenhoedje, uitleg over het evangelie door een priester, persoonlijke zegening met gewijde olie door de priester). Een begenadigde zuster kreeg inspraken van de Heer. Deze inspraken werden genoteerd en wie wilde, kreeg hiervan een kopie. Het gebeurde dat de zuster inspraken van de Heer ontving voor mij persoonlijk, voor in het dagelijks leven. Ik heb deze brieven bewaard. Het waren steeds woorden die troostend waren, als een balsem voor m'n hart; Ik had het toen moeilijk.

Wat is uw relatie met de Heilige maagd?

Een mooi Onze-Lieve-Vrouwbeeldje (uit Scherpenheuvel) staat op tafel waarvoor ik geregeld een kaarsje brand. Ik probeer om elke dag minstens één of twee rozenhoedjes te bidden met de radio of alleen. Enkele jaren geleden, heb ik me toegewijd aan Haar Onbevlekt hart (meer dan 30 dagen na elkaar vastgestelde gebeden en teksten bidden). Eens heeft Onze-Lieve-Vrouw me laten zien dat Zij werkelijk aanwezig is. Dit gebeurde tijdens de instellingswoorden in de H. Mis te Banneux dat er verschillende mensen tegelijkertijd Haar ro-

vervolg p. 14

Helpt u Radio Maria in haar missie het evangelie van Jezus

Christus te verkondigen in heel ons land?

Aarzel niet ons te steunen.

Luister naar via de digitale radio via **telenet** kanaal 912 of online op www.radiomaria.be

06:15	Bidden onderweg
06:30	Lezingendienst
07:00	Angelus
07:02	Rozenkrans
07:30	Catechismus
08:30	Lauden
09:00	H. Mis op zondag om 10u voorafgegaan door 'De rots in de branding': 8u50
09:50	Bijbellezing

10:30	
Maandag	De Kerk leeft (Nele Uytterhoeven)
Dinsdag	Op de agenda (Marianne Hubin)
Woensdag	Radio Maria telefoneert (Nele Uytterhoeven)
Donderdag	De rots in de branding (Jos Decock)
Vrijdag	1e en 3e: Religieuze poëzie (E.H. Dirk Van der Linden) 2e en 4e: De openbaring (Diane Kets)
Zaterdag	Op de agenda*

11:30	Het Woord spreekt: lezing en bezinning van de H. Schrift
12:00	Angelus
12:05	Middaggebed
12:15	Rozenkrans
12:40	Het heiligenverhaal van de dag

13:00	
Maandag	1e en 3e: Radio Maria op bezoek (Omer Laermans) 2e en 4e: Gebedsgroep Biddende Moeders
Dinsdag	1e: Biofides (Vincent Kemme) 2e: In gesprek met een priester (Patrick Vandenhove) 3e: Kerk in nood 4e: Op bedevaart met Maria (Jos Decock)
Woensdag	1e en 3e: Kathovisie (Marianne Hubin) 2e en 4e: De wereld van Radio Maria (Nele Uytterhoeven)
Donderdag	Klassiekuur (Marc en Marie-Christine Van Hoorick)
Vrijdag	Kruisweg gevolgd door "Nonkel Pater achterna"
Zaterdag	Herhaling van woensdag
Zondag	Herhaling van dinsdag 18u15

14:15	
Maandag	Muziek
Dinsdag	1e en 3e: Muziek 2e en 4e: Radio Vaticaan*
Woensdag	Verhalen over Sint Jozef
Donderdag	1e en 3e: Het archief (Kevin Colle) 2e en 4e: Op weg met Hildegard (Dr. Louis Van Hecken)
Vrijdag	Radio Vaticaan*
Zaterdag	Herhaling van donderdag
Zondag	Herhaling van woensdag 17u15

15:00	Uur van de Goddelijke Barmhartigheid
16:00	Lezingen/Bidden onderweg
17:00	Vespers

17:30	
Maandag	Radio Vaticaan (Kevin Colle)
Dinsdag	1e en 3e: Radio Vaticaan* 2e en 4e: De stem uit het Oosten (Pater Paulus Sati)
Woensdag	Muziek
Donderdag	Radio Vaticaan (Kevin Colle)
Vrijdag	1e en 3e: Het archief (Kevin Colle) om 17u15 2e en 4e: Op weg met Hildegard* om 17u15
Zaterdag	Radio Vaticaan*
Zondag	Radio Vaticaan*

18:00	Angelus
--------------	----------------

18:15	
Maandag	Klassiekuur*
Dinsdag	1e en 3e: Het inzicht (Marleen Caers) 2e en 4e: Missio werkt (Missio)
Woensdag	Nonkel Pater achterna (18u05) De Kerk leeft* (18u30)
Donderdag	Herhaling van maandag 13u
Vrijdag	Klassiekuur*
Zaterdag	Herhaling van dinsdag 13u
Zondag	Herhaling van donderdag 20u

19:30	Rozenkrans
--------------	-------------------

20:00	
Maandag	De rots in de branding*
Dinsdag	De Kerk leeft*
Woensdag	Gebed met Sant'Egidio
Donderdag	1e en 3e: Religieuze Poëzie (E.H. Dirk Van der Linden) 2e en 4e: De openbaring (Diane Kets)
Vrijdag	Radio Maria telefoneert (Nele Uytterhoeven)*
Zaterdag	Herhaling van dinsdag 17u30
Zondag	Klassiekuur*

21:00	Het heiligenverhaal van de dag, gevolgd door 'Het Woord Spreekt' * (zaterdag gevolgd door 'Nonkel pater achterna')
21:30	Completen
21:40	Catechismus*
22:40	Heiligen getuigen
23:30	Rozenkrans

Tussen middernacht en 6u15 's morgens hebben er herhalingen van de verschillende programma's plaats.

* Herhaling van eerder uitgezonden programma

zenparfum roken. Hoe heerlijk, verfrissend was deze geur.

Een andere keer, heb ik de rust in de Geest ontvangen en vele andere personen, tijdens een H. Mis te Ename, met de pelgrims die naar Medjugorje geweest waren. Andere tekens heeft de Heer me gegeven zonder dat ik er ooit expliciet naar gevraagd heb.

Op welke manier bent u betrokken bij Radio Maria en hoe heeft u Radio Maria leren kennen?

Samen met enkele vrijwilligers, neem ik op woensdag en vrijdag deel aan het middaggebed, gevolgd door het rozenhoedje. Op vrijdag wordt om 13 uur de kruisweg gebeden. Na het kruisweggebed, ga ik naar de balie om de telefoon te beantwoorden (intenties, vragen ...). De gevraagde intenties van de luisteraars worden getypt op een computerprogramma en worden tijdens het Uur van de Goddelijke Barmhartigheid voorgelezen. Verder bedien ik in de studio, het knoppenpaneel voor de uitzending van de H. Mis op zondag om 10 uur. Met Daniël (een vrijwilliger) wisselen we elkaar af. Zoals de meeste luisteraars weten wordt deze Mis opgenomen te Kortemark in de kapel van de Zusters van Liefde. Toeval of niet, mijn allereerste retraites gingen op deze plaats door.

Op een dag hoorde ik via de radio dat er een kennismaking voorstelling was van Radio Maria te Egenhoven (in een zaal van een school) ... Ik was geïnteresseerd en benieuwd. Dus ben ik er naar toe gereden. Op 12 december 2012 was er de officiële H. Mis in de kapel van de kerk voorgedaan door Mgr. Leonard en priester Karlo. Vele priesters celebreeerden mee. Zoiets moois had ik

nog niet meegemaakt. Het gaf me moed om de volgende dag m'n laatste chemo te krijgen.

Wat draagt Radio Maria bij aan uw leven?

M'n geloof is er gegroeid door de verschillende programma's (vooral de katechismus, homelies, gebeden, mooie muziek, en andere). Eigenlijk zijn alle programma's mooi, nuttig of leerrijk.

Door de radio heb ik leren bidden en ervan te houden.

Daarnaast betekent de radio voor mij samen komen, samen bidden en samen werken voor O.L.V. met de vrijwilligers en de medewerkers. Het geeft me een gevoel van een familie allemaal met eenzelfde doel. Dat maakt me blij en geeft me een gelukkig gevoel. Een tipje hemel! Het geeft me een ruggensteun om iets te kunnen evangeliseren als het mogelijk is; het gaat vaak om kleine dingen bv. een Radio Maria kaartje geven met een glimlach aan iemand op de bus, iets zeggen kan ik niet ...

Waarom denkt u dat Radio Maria belangrijk is voor ons land?

De radio biedt zoveel mogelijkheden om mensen dichterbij God te brengen, ze sterker te maken tegen het Kwade van deze tijd. Het is voor iedereen, want de Heer wenst hartstochtelijk dat ieder mens zich bemind weet door Hem, zich bekeert en het volle Leven ontvangt.

Door de radio 's in heel de wereld worden de luisteraars gevoed om klaar te staan voor Gods wederkomst door rein en zuiver te worden zoals het hart van Onze-Lieve-Vrouw.

Jeanine Gilis

Als je samenwerkt vanuit dezelfde inspiratie en voor hetzelfde doel, is het natuurlijk heel goed om een paar dagen uit te trekken om mekaar beter te leren kennen, maar vooral om je samen te komen laven aan dezelfde Bron. Dat geldt zeker voor medewerkers van Radio Maria. Vandaar dat de World Family elk jaar een retraite van 4 dagen uittrekt om in Duitsland een aantal medewerkers en vrijwilligers uit verschillende landen in West-Europa een retraite aan te bieden.

Ik had dit jaar voor het eerst het geluk om mee te mogen vertrekken. Met zijn achten, lekker samen in één busje vanuit Egenhoven. Het is al gauw een paar uur rijden tot in Hochaltingen (zo'n 650 km). En reken maar dat je dan al vóór de retraite uitgebreid de kans krijgt om met mekaar alvast ruim van gedachten te wisselen. En wat dacht je? Over het geloof natuurlijk! Is er iets dat ons nader aan het hart ligt dan dat te verdiepen, het zelf dieper te beleven en het met enthousiasme door te geven in onze nabije omgeving, maar vooral ook langs Radio Maria?...

Hochaltingen is een klein dorpje in de buurt van Augsburg, Zuid-West Duitsland, in dit seizoen heerlijk weelderig in lentebloei. Het "huis" torent boven al de rest uit vanuit de verte.

Er waren een 60-tal deelnemers uit Duitsland, Oostenrijk, Zwitserland, Nederland en België. De voertaal was dus Duits, maar voor wie wou, met simultaan vertaling naar het Nederlands voor de conferenties van een sympathieke Zwitserse bisschop Mgr. Marian Eleganti. Niet gemakkelijk, maar heel persoonlijk en doorleefd: je voelt dat zijn inzicht het resultaat is van een jarenlange gebedservaring. Wie worstelt er in zijn persoonlijk gebed immers niet met afleidende gedachten, opdringende gevoelens en allerhande verstrooiingen? Hij blijkt ook nog artistiek

te zijn en illustreert altijd wat hij wil duidelijk maken met tekeningen, die hij in de loop van het onderricht verder opbouwt. Ik denk terug aan de tekening van de vuurtoren die op een rots staat in de kolkende branding, of in de mist met krijsende meeuwen rond zijn hoofd, maar de toren blijft honkvast...

Na elke conferentie neemt hij mondharmonica en gitaar en tokkelt een eenvoudige melodie op een zelfgemaakt lied. Muziek speelt – uiteraard voor Radio Maria – een sterke rol op deze retraite. Wat heb ik genoten van dit voor mij heel nieuwe repertoire gezongen in het Duits. Sommige melodieën meteen herkenbaar, maar ik heb toch veel nieuws gehoord. Ik was echt onder de indruk van de bezield samenzang in de eucharistievieringen, de lauden en de vespers en de momenten van aanbidding. Welk lied ook werd aangeheven, al die retraitanten samen leken wel een meerstemmig koor dat wekenlang zijn eigen partij had ingeoefend... Dat is natuurlijk een sterkte voor een radiozender: dat de medewerkers ook samen muziek spelen en zingen! De technische ploeg van de plaatselijke Radio Horeb (= Radio Maria van Duitsland) was de hele tijd ter plaatse en de meeste van de liturgische momenten waren dan ook rechtstreeks in de uitzendingen.

Het was voor mij een mooie verrijkende ervaring om hier te mogen aan deelnemen. Uiteraard voor de persoonlijke verdieping, maar ook voor de gesprekken aan tafel met medewerkers van de andere landen. In deze bijzondere tijd tussen Pasen en Pinksteren, was de Heilige Geest daar voelbaar aanwezig, maar laten we bidden dat hij ook in de harten van de deelnemers blijvend zijn vruchtbaar werk verricht, zodat het alle luisteraars van Radio Maria ten goede komt.

Dagelijkse Eucharistieviering om 09:00 (zondag om 10:00)

Angelus

07:00
12:00
18:00
24:00

Getijdengebed

06:30 Lezingendienst
08:30 Laudan
12:05 Middaggebed
17:00 Vespers
21:30 Dagsluiting

Rozenkrans

07:00
12:15
19:30
23:30

Dagelijks 'Uur van de Goddelijke Barmhartigheid' om 15:00 uur

Een interview met LARS GERFEN

GOD IS GROTER DAN ONS HART

Lars (1984) is een singer-songwriter. Een leven zonder muziek kan hij zich niet voorstellen. Door de jaren heen heeft hij een eigen herkenbare sound gecreëerd die niet in een hokje te stoppen valt. Van krachtige ballades met band tot verstilde liedjes alleen met gitaar. De teksten zijn intens en verhalen meestal over zijn geloofsleven. Liederen die altijd aanzetten tot bezinning en nadenken. Een interview.

Nele Uytterhoeven

Wil u zichzelf eerst even voorstellen?

Ik ben Lars Gerfen, ik ben muzikant. Vroeger maakte ik altijd muziek samen met the Fruits, een Nederlandstalig lofprijzingsbandje dat voortkwam uit de katholieke charismatische vernieuwing. Met the Fruits verzorgden we altijd lofprijzingen bij verschillende festivals. In 2013 zijn we gestopt als the Fruits. Toen kwam voor mij de vraag wat ik nu zou doen, want ik heb van jongsaf aan altijd muziek gemaakt. Toen heb ik nagedacht wat ik nog wou doen, het was een uitgemaakte zaak dat ik met muziek bezig zou blijven. Ik noem mezelf singer-song writer. En omdat geloof voor mij zo belangrijk is schrijf ik daar ook veel liedjes over. Deze geloofsliedjes heb ik dan gebundeld op een cd. In 2015 was er mijn eerste album: 'In dat Licht', en het tweede album nu is 'Laat nou gaan'.

Muziek heeft altijd een deel uitgemaakt van uw leven, uw geloof ook?

Ja ik ben eigenlijk gelovig opgevoed, ik kom uit een katholiek nest. Het is natuurlijk niet omdat je katholiek wordt opgevoed, dat geloof automatisch een belangrijk deel van je leven wordt. Uiteindelijk heb ik er zelf voor gekozen en dat kwam ook mee door de festivals van de charismatische vernieuwing, waar natuurlijk heel erg de nadruk ligt op een persoonlijke band met Jezus. En dan stelde zich de vraag wat Jezus voor mij betekende, ook al ging ik wel gewoon naar de kerk. Uiteindelijk heb ik echt de rijkdom van het geloof leren kennen en mogen ervaren dat God er is. En dan kan het niet anders dan dat het een heel belangrijk deel van je leven wordt.

Je hebt zelf ook een nauwe band met Radio Maria.

Klopt. Ik ben promotor bij Radio Maria in Nederland en ook af

en toe betrokken bij de redactie. Radio Maria vormt een heel belangrijk deel van mijn leven op dit moment.

U heeft tijdens het concert uw nieuwe album "Laat nou gaan" voorgesteld. Hoe bent u ertoe gekomen om dit album te schrijven? En waarover gaat het eigenlijk?

In 2015 kwam dus "In dat Licht" uit, mijn eerste album. Ik noem mezelf niet echt een lofprijs-artiest. Je hebt mensen die echt geroepen zijn om lofprijzing te doen. Voor hen is niet de muziek hun eerste roeping, maar worship en het leiden van aanbidding. Bij mij gaat het wel in de eerste plaats om muziek maken en net omdat geloof zo belangrijk is in mijn leven schrijf ik daar automatisch ook over. Mijn liederen zijn dus niet per se lofprijzliederen, het zijn ook bezinningsliederen. In het nieuwe album staan dus vier hymnen uit het getijdengebed bijvoorbeeld. Het zijn geen lofprijzingsliederen in de klassieke zin. Ik zie mezelf niet meteen als een worship-artiest. Op een gegeven moment na mijn album "in dat licht" heb ik ook wel muziek geschreven die niet met het geloof te maken had. Dat is zelfs een heel album geworden, maar dat hebben we voorlopig nog niet uitgebracht. En toen heb ik wel gemerkt dat ik toch ook graag geloofsliederen wilde blijven schrijven. En zo heb ik de afgelopen november de knoop doorgehakt om terug een geloofsalbum te schrijven. En dan ben ik in december met "de jongens" de studio in gegaan om op te nemen. Het is vrij gauw een album geworden.

Dan heeft u het toch op korte tijd in elkaar gestoken!

Ja, in november ben ik ermee begonnen. Eind december gingen we de studio in en hebben we het in 3 dagen opgenomen, wat echt razendsnel is. Ik vond het ook wel een mooie uitdaging en het geeft ook een aparte sfeer om in 3 dagen onder druk samen die liedjes te arrangeren en meteen op te nemen.

Zijn er in Nederland veel groepen met gelovige muziek? Wordt het veel beluisterd door jonge gelovigen?

Nederland is natuurlijk protestanter. In de katholieke Kerk zie je het sowieso niet heel veel, behalve in de liturgie. In de katholieke Kerk is de muziek toch vooral liturgisch. In de protestante scene heb je ten eerste al die worship. Nieuwe gelovige muziek is er echt vooral vanuit protestantse hoek. Dat verklaart wel waarom je dat in België wellicht minder hebt.

In verband met het album zelf: hoeveel liedjes staan er op het album?

Tien nederlandstalige liedjes.

En zit er een rode draad in?

Nee, eigenlijk niet. Ik ga eigenlijk altijd gewoon schrijven en zit niet op voorhand met een concept in mijn hoofd. Als je terugkijkt zit er uiteindelijk natuurlijk wel vaak een thema in, omdat je altijd schrijft over waar je op dat moment mee bezig bent. Wat ik op dit album wel mooi en belangrijk vond, is om ook een stukje van de Kerk en de traditie te laten doorklinken. Daarom ben ik heel blij dat ik ook hymnen heb opgenomen. Zo zijn er teksten die we als Kerk samen bidden die ik heb laten klinken met een eigen melodie. En daarnaast gewoon zes helemaal eigen liedjes.

U bent vandaag overtuigd katholiek in een eerder protestants land. Wat maakt de Katholieke Kerk voor jou de ware Kerk?

Dat is niet zo eenvoudig samen te vatten. Wat ikzelf bij de katholieke kerk heel mooi vind, is de mystiek en de ruimte. Je merkt bij protestantse landen vaak dat God opgesloten wordt in een klein hokje, alsof we hem helemaal kunnen bevatten. In de katholieke Kerk vind ik het zo mooi dat er mystiek mag zijn en dingen die we niet begrijpen. Dingen die zo veel groter zijn dan wij. Als je het over dit soort dingen hebt, generaliseer je natuurlijk heel gemakkelijk en ik heb met veel protestanten een heel goed contact, veel dingen verbinden ons.

Heeft u nog optredens op het programma hier in België?

We zullen spelen op de welgezinde dagen met de hele band op 12 augustus. Ik zal ook spelen op de conferentie van Breeze. Het is leuk dat ik een aantal keer in België speel. Ik speel eigenlijk ook heel graag in huis-kamers. Ik vind het een mooie, intieme setting om bij mensen thuis te spelen. Mensen kunnen dat gewoon aanvragen via mijn website: www.larsgerfen.nl. Dat doe ik zowel in Nederland als België, dan kunnen mensen zich gewoon aanmelden.

Lars met jeugdige fan na de lofprijzingsavond in de gebouwen van Radio Maria

MARIATHON 2 TOT 4 MEI

Een verslag

over de huidige stand van het opstartende project van Radio Maria Erbil, in Irak, dat jullie vorig jaar zo vrijgevig hebben gesteund. Hij bracht ons veel goed nieuws! Daarna heeft hij ons uitgebreide informatie gegeven over de inrichting van de studio's in de zuidoostelijke Indische deelstaat Andhra Pradesh. De volgende dag belde hij onverwacht terug op met het nieuws dat in de Maronitische kerk te Aleppo in Syrië, toegewijd aan de heilige Charbel Makhlof, de heilige mis zou worden opgedragen die door de wereldfamilie van Radio Maria 'live' zou worden uitgezonden. Deze hoopvolle gebeurtenis kon u ook op onze Radio mee volgen. Om 13u brachten Marc en Marie-Christine een aangepaste uitzending van het wekelijks programma 'Klassiekuur'! De teller voor deze Mariathon was intussen opgeklommen tot 21.710€! Langzaam aan kwam er in de kapel een tapijt van lichtjes, dit dankzij de vele weldoeners voor wie we een kaars hebben aangestoken in de kapel voor het Heilig Sacrament. 's Avonds, van 20u tot 21u30, hebben we veel gelachen tijdens het Mariathon-spel, gebaseerd op het spel "Zeg eens euh" van op TV, jaren geleden. De kandida-

ten waren Priester Karlo, Nele, Marie-Christine en Thomas. Nele won heel verdiend het spel, met een zeer goede prestatie! Ook de 3de dag van de Mariathon hebben jullie, beste weldoeners en luisteraars, trouw gereageerd op de oproepen om Radio Maria te steunen. We gingen onder anderen in gesprek met priester Bart Geryl, postulator voor de zaligverklaring van de Vlaamse Pater Constant Lievens, die ons ons in enkele woorden de drie belangrijkste religies in India uitlegde en de gevolgen voor de samenleving. Met grote dankbaarheid en in een stemmige gebedssfeer werd de Mariathon afgesloten met een lofprijzingsavond. Lars Gerfen kwam samen met ons de Heer prijzen en danken voor de vele weldoeners, en dit met de nieuwe liederen die hij onlangs geschreven heeft en op CD heeft uitgebracht. We danken nogmaals de luisteraars voor de vrijgevigheid waarmee ze de opstart van Radio Maria in India hebben gesteund. De tellerstand om 22u30 op het einde van de Mariathon stond op 48.355€. Een heel mooi bedrag waardoor Radio Maria in India zeker van start zal kunnen gaan. Dank u!

ACTUEEL

Onze oprechte dank gaat uit naar de vele weldoeners die door hun steun tijdens de Mariathon van 2 tot 4 mei de opstart van Radio Maria in India mogelijk maken. In dit artikel geven we u een verslag van deze mooie, deugdende dagen van gebed, solidariteit en verbondenheid in de Heer.

Marianne Hubin
Op woensdag 2 mei 2018 om 6u30 startte onze Mariathon voor de opstart van Radio Maria in India. Priester Karlo stelde het Heilig Sacrament uit en bad samen met enkele vroege vrijwilligers de lezingendienst gevolgd door het rozenkransgebed. De telefoon begon al snel te rinkelen. De eerste luisteraars belden om hun steun door te geven. Om 08u45 bedroeg de opbrengst van de Mariathon al 2.067€ en brandden er al vele kaarsen in de kapel voor het Allerheiligste. Voor elke weldoener werd er een kaars aangestoken die 3 dagen lang heeft gebrand voor zijn of haar intenties. Op de eerste dag van de Mariathon heeft onze programmadirecteur, priester Karlo, jullie vele malen toegesproken. Nele ging met enkele luisteraars in gesprek en ikzelf bracht een speciale uitzending van het programma 'Kathovisie', met een film over de Heilige Moeder Theresa: 'The Letters: the untold story of

Mother Teresa'. Natuurlijk bleven alle gebedsmomenten behouden op de radio. We baden de rozenkrans, het middaggebed, het kroontje van de Goddelijke Barmhartigheid, de vespers en de completen. Dit allemaal in de kapel waar er zoveel kaarsjes aan het branden waren voor het Allerheiligste. Op woensdagavond werd ook een extra Heilige Mis opgedragen voor alle intenties van de weldoeners en voor het welslagen van de Mariathon. Om 22u30 werd deze eerste Mariathon-dag afgesloten. Donderdagochtend, reeds paraat om 6u30, starten we de 2de dag van de Mariathon met gebed: de lezingendienst en rozenkrans. De teller stond ondertussen op 13.597€! Rond 9u50 was er een speciale uitzending van 'De rots in de Branding'. Tijdens dit programma ging Jos Decock in gesprek met Joseph Nassar, vanuit de wereldfamilie van Radio Maria verantwoordelijk voor het Midden-Oosten, Azië en Oceanië. Meneer Nassar vertelde

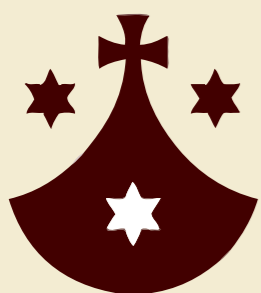

“Liefde zijn” in het hart van de Kerk

“De vraag die op mij afkwam om Jezus van meer nabij op een radicale manier te volgen kreeg na veel worsteling en aarzeling gestalte door mijn intrede in het klooster in een actieve en mariaal gerichte Congregatie. In 1980 maakte ik de overstap van de actieve naar de contemplatieve orde van de karmelgemeenschap van Vilvoorde. Wat mij daarbij aantrok om te kiezen voor de Karmel, was op de eerste plaats de mogelijkheid tot een intenser gebedsleven. Het mogen onderduiken in de rij van een lange traditie die leeft dicht bij de Bron, die “opborrelt tot eeuwig leven”, zoals de apostel Johannes zegt. Ik wilde in de stilte, de eenzaamheid van de karmel mij laten aanraken en laten omvormen door Hem die mij daartoe geroepen heeft al vanaf mijn geboorte. Het is niets nieuw maar een voortzetting van mijn doopselgenade.”

De geschiedenis van de karmel gaat terug tot de eerste eeuwen van het christendom. Op de Karmelberg (het huidige Haifa in het Heilig Land) verzamelden

zich een aantal kluizenaars waar ze een mariakapel bouwden. Ze kregen een vaste ‘Regel’ en noemden zich de ‘Broeders van Onze-Lieve-Vrouw’. Door onlusten verspreidden ze zich over Europa waardoor de karmelieten ook in onze streken een vaste stek kregen. Het was de Zalige Johannes Soreth, de toenmalige generale Overste van de Orde, die de vrouwelijke tak opnam binnen de Karmel. De geschiedenis van de karmelietessengemeenschap van Vilvoorde gaat terug naar de tijd van de Begijnen. Op 11 februari 1469, in 2019 vijfhonderdvijftig jaar geleden, kregen de zusters Karmelietessen, die omwille van de brandstichting van hun klooster en andere onlusten in Luik, hun klooster moesten verlaten, de toelating om zich te vestigen in een gedeelte van het begijnhof van Steevoort, gelegen juist buiten de poorten van Vilvoorde. Dit was het begin van de nieuwe stichting, die ook later niet zonder moeilijkheden zou verlopen.

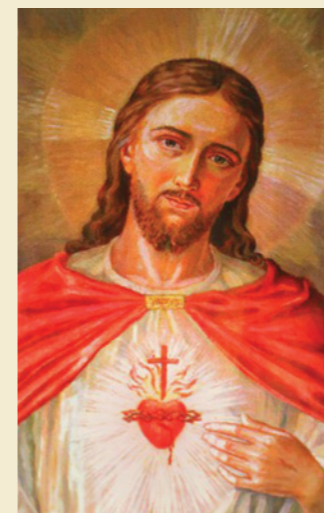

Vanuit de stille biddende aanwezigheid bij de Heer, de bron van Liefde, in een gesprek van hart tot hart, zelf deel krijgen aan zijn verlossingswerk. Zuster Lutgart, karmelietes in het klooster van Onze-Lieve-Vrouw van Troost te Vilvoorde getuigt over haar roeping en haar leven.

Joris Abts

“De bron, die Jezus zelf is, verfrist, geeft nieuw leven en is vruchtbaar. Ze vernieuwt zich voortdurend zonder iets voor zichzelf te behouden. Ze geeft door, stroomt verder. Vanuit dit vaak ongezien begin is ze vruchtbaar voor veel dorstigen. Dit is het beeld van mijn karmelleven dat ik in gemeenschap met mijn medezusters samen mag beleven in de concrete werkelijkheid van iedere dag.” Zuster Lutgart is karmelietes in het klooster van Onze-Lieve-Vrouw van Troost te Vilvoorde. De gemeenschap viert dit jaar haar 550ste verjaardag. Momenteel bestaat de gemeenschap uit 12 zusters waarvan 7 Belgische en 5 Filippijnse met een leeftijdsgrens tussen 40 en 89 jaar. Zuster Lutgart beschouwt haar roeping als een mogen meewerken met de Heer om zijn liefdesplan verder door te geven. Ze denkt daarbij aan de woorden van de H. Teresa van Lisieux, de jeugdige karmelietes die door de kerk tot patrones van

de missie en tot kerkerares werd uitgeroepen: “in het hart van de Kerk wil ik de liefde zijn”. Tijdens haar gebed kwam Teresa tot het inzicht van de diepste essentie van de karmelspiritualiteit. Door het binnentreden in de stille, wijde ruimte van het gewonde Hart van de Heer, krijgen we deel aan het verlossingswerk dat Jezus volbracht aan het kruis. Openstaan voor zijn liefde, zijn genaden ontvangen en tot omvorming komen, is het doel van de karmelroeping. Het kunnen en mogen meewerken aan Gods liefdeplan is, naar het woord van Paulus (Kol, 24), aanvullen wat nog ontbreekt ten bate van zijn Kerk. De zusters doen beroep op het middelaarschap van Jezus’ liefde, voortkomend uit zijn barmhartig liefdevol hart, in gebed tot de Vader, tot heil van alle mensen. “Daarom is mijn gebed dat ik gedurende de dag dikwijls mag herhalen: Jezus, bid Gij in mij; Jezus, leef in mij, Jezus, werk in mij.”

Hoogfeest van het H. Hart

Het Hoogfeest van het Heilig Hart wordt op de **derde vrijdag na Pinksteren** gevierd en valt meestal in de maand juni. Daarom wordt de maand juni ook wel de ‘maand van het Heilig Hart’ genoemd. De wortels van de devotie liggen in het Nieuwe Testament. De evangelist Johannes verhaalt van Jezus’ zijde, die door een lans doorboord werd. Door de lezing en de meditatie van de H. Schrift werd het doorboorde Heilig Hart van de Heer door vele heiligen vereerd als de bron van waaruit Gods Barmhartigheid en Mededogen opwelt. De geestelijke ervaringen van de verering van Jezus’ H. Hart hebben geleid tot een feest dat gevierd wordt door de universele kerk.

In 1672 gaf de bisschop van Rennes aan de religieuze congregaties van de **H. Johannes Eudes** (1601-1680) voor het eerst de toelating om een feest ter ere van het Heilig Hart van Jezus te vieren.

Tussen 1673 en 1675 had de **heilige Margaretha-Maria Alacoque** verschillende verschijningen van Jezus. Zij werd in 1647 geboren te Hautecour in Bourgondië, en trad in 1671 toe tot de kloosterorde van de Visitandinnen te **Paray-le-Monial**. Op 16 juni 1675 vroeg Jezus haar dat op vrijdag na het octaaf van Sacramentsdag een feestdag ter ere van Zijn Heilig Hart zou worden ingesteld. Ondanks veel tegenkanten binnen haar eigen klooster zette de zuster zich met al haar energie in om de devotie tot het Heilig Hart te verspreiden. Daarbij kreeg zij steun van **Claude de la Colombière**, de overste van de Jezuiten in Paray-le-Monial, die in datzelfde jaar de geestelijke begeleider van de zusters werd.

Hoewel Margaretha-Maria Alacoque reeds in 1675 een feestdag ter ere van het Heilig Hart vroeg, heeft het nog bijna 100 jaar geduurd vooraleer een eerste Heilig-Hartliturgie in Polen door paus Clemens XII werd toegestaan. Voor het opkomende rationele denken van de 17e eeuw en de strenge ascetische leer van het Jansenisme was de verering van het Heilig Hart een welgekomen antwoord waarin affectie en emotie aandacht krijgen. De officiële goedkeuring van de Heilig Hart-verering werd pas in 1854 door Paus Pius IX verleend. De derde vrijdag na Pinksteren werd tot Hoogfeest van het Heilig Hart voor heel de Kerk ingesteld. In 1873 werd door Pius IX de maand juni heel speciaal aan het Hart van Jezus toegewijd en in 1899 verscheen de encycliek Annum Sanctum van paus Leo XIII, waarin hij **de wereld toewijde aan het H. Hart van Jezus**.

Aan de buitenpoort van het begijnhof stond een Mariabeeld, geschonken door Sofia, de dochter van de H. Elisabeth van Hongarije. Dit beeld droeg de naam: O.-L.-Vrouw van Troost. De karmelietessen wijdden hun gemeenschap aan haar toe en brachten de verering op gang door dit beeld in de kerk te plaatsen. Zo groeide de devotie tot O.-L.-Vrouw van Troost tot op de huidige dag. Telkens als de zusters op de vlucht moesten omwille van woelige tijden en onlusten, namen ze het beeldje mee. Nadat ook het begijnhof werd afgebroken en in brand gestoken, kreeg de kloostergemeenschap het oude Sint-Niklaashospitaal toegewezen op de huidige plaats van het karmelietessenklooster, nu Leuvensestraat, binnen de stadsmuren van Vilvoorde. De karmelietessengemeenschap van Vilvoorde is de oudste nog bestaande gemeenschap van karmelietessen in de wereld.

De karmel is vanaf haar oorsprong toegewijd aan Maria. Haar spiritualiteit ontleent ze vooral aan de profeet Elia: Hij mocht God ontmoeten op de Horeb in een stille bries (cf. 1Kon 19, 11-13). Voortdurend leven in Gods aanwezigheid is de grote regel van de Karmel. Een vast ritme kenmerkt het leven van een Karmelgemeenschap. Gebedstijden en werk, momenten van eenzaamheid en van samenzijn wisselen mekaar af en vormen het kader waarin elke zuster het centrale voorschrift van de Regel beleeft: "dag en nacht de Wet des Heren overwegen en waken in gebed".

Door het gebed groeit de vereniging met Christus. Alle officies van het getijdengebed van de Kerk worden gebeden. Maar daarnaast doen karmelieten en

karmelietessen elke dag twee uur stil gebed, inwendig gebed, samen, in het koor, elkaar dragend in de stilte, soms opboksend tegen verstrooiingen, soms gevat in de tederheid van God, om zich dag in dag uit heel direct in zijn aanwezigheid te plaatsen. Want dit gebed trachten ze te laten voortduren overdag : elk uur leggen ze eventjes het werk stil. Die ritmering bindt je, verbindt je aan de levende Heer, die zo al je doen en laten meer begint te doorstromen. Een mystieke vriendschap met Christus veronderstelt intimiteit, een ander kernbegrip in de Karmel. Een van de belangrijke bijbelboeken voor de Karmel is het Hooglied van de liefde : daarin lees je hoe twee mensen naar elkaar toegroeien, heel intiem, maar daardoor ook hoe mens en God naar elkaar toegroeien. Veel van de heiligen uit de karmeltraditie hebben een commentaar bij het hooglied geschreven met als doel: de vereniging, het leven in de intimiteit van God.

De Mariaverering en de ontstaansgeschiedenis van de gemeenschap te Vilvoorde zijn met elkaar verweven. Nog dagelijks staat de basiliek van O.-L.-Vrouw van Troost open voor mensen die even de stilte willen zoeken om rust en kracht te vinden bij Maria. Ze steken een kaarsje aan of schrijven hun nood neer in het intentieboek. Ze weten dat achter hun vraag een biddende zustergemeenschap aanwezig is. Soms komen ze ook terug om Maria te danken voor verkregen gunsten. De liefdevolle aanwezigheid van de moeder Gods begon voor zuster Lutgart in haar kinderjaren. "De band met Onze-Lieve-Vrouw

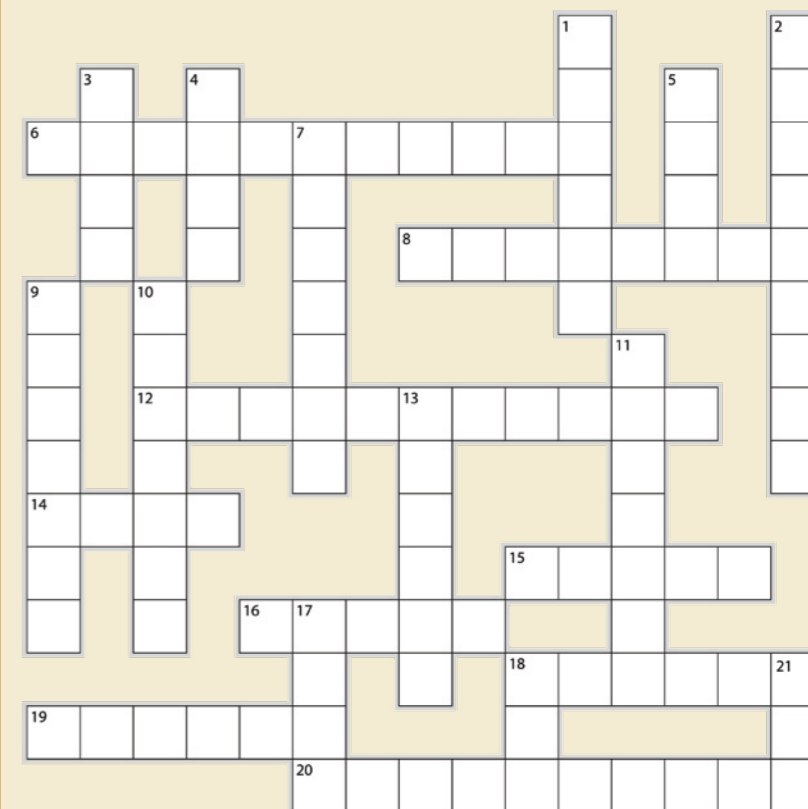
begon bij mij al op zeer jeugdige leeftijd. Ik speelde met mijn popje 'klasjuf-frouw'. Daarbij waren mijn leerlingen een reeks heiligenprentjes die ik bezat. Toen kwam ik tot de ontdekking dat al deze heilige vrouwen kloosterzusters waren... Met deze prangende vraag ging ik naar mijn mama, of je dan kloosterzuster moest worden om heilig te worden? Mama antwoordde dat ik in mijn collectie eens goed moest kijken of er ook geen andere bij waren. Toen zag ik een moeder met een kindje op haar arm... een afbeelding van O.L.Vrouw. "En dat is nog wel de grootste heilige van allemaal" gaf mama mij mee. Ik vatte vanaf dat ogenblik zo een liefde op voor Maria met haar kind. Ik was met mijn kinderhart gerust gesteld dat ik daarbij geen vreemd ogende, wereldvreemde zuster moest worden... om heilig te worden. Vanaf dan was het als een rode draad doorheen heel mijn leven – de aanwezigheid en liefdevolle nabijheid waarmee Maria mij vergezelde en onder haar bescherming had genomen." Bij haar intrede in de Karmel – niet toevallig een Mariafeest (11 februari) – werd deze band nog versterkt. Ze mocht nu wonen en werken in het huis naar Haar genoemd: "O.L. Vrouw van Troost". Daarenboven kreeg ze al vlug als opdracht de zorg en versiering van haar beeld. "Tot op vandaag mag ik, samen met mensen die haar voorpraak inroepen getuige zijn van haar immer blijvende en voordurende zorg en nabijheid bij iedere nood en verlangen. Het is dan voor mij een blijvende uitnodiging om haar meer lief te hebben, haar voorbeeld na te volgen en een dankbare tussenschakel te mogen zijn voor al wie tot haar komt. Ze is en blijft "Moeder van Troost!"

Zo zijn de zusters meer bekend in de regio als "de zusters van de Troost" dan wel als "zusters Karmelietessen". Het gebeurt nu ook via internet dat gebedsintenties worden aanbevolen. Zo zijn de zusters wereldwijd verbonden en bidden zij bij de Bron voor alle noden, voor Kerk en Wereld.

HORIZONTAAL

6. Tekenen van bijzondere genade, door Christus ingesteld, die voortkomen uit zijn H. Hart dat verwond werd om onze zonden.
8. Tot inkeer komen
12. Iemand die door de schuld van anderen schade lijdt
14. Kleur van het bloed en van de liefde
15. Levensnoodzakelijke vloeistof die uit de zijde van de Heer vloeide toen Hij stierf aan het kruis
16. Rode lichaamsvloeistof
18. Uiting van warme genegenheid
19. Kwetsuren aangebracht aan het lichaam
20. Bergplaats waar kostbaarheden worden bewaard

VERTICAAL

1. Overtredingen van de Goddelijke geboden
2. Wijnstreek in het oostelijk deel van Frankrijk van waaruit de H.Hartdevotie in de 17de eeuw verspreid raakte.
3. Holle spier die het bloed door het lichaam pomp
4. Plaats waar water uit de grond opwelt
5. Maand van het jaar toegewijd aan het H. Hart
7. Vrouw in wie het bovennatuurlijke op een heel speciale wijze aanwezig is
9. Ootmoedig
10. Innerlijk schouwen van bovennatuurlijke, mystieke aard dat in een toestand van extase ervaren wordt
11. Vroomheid, innige verering
13. Heilige ruimte waar God op speciale wijze aanwezig is
17. Lang steekwapen met een metalen punt waarmee het hart van Jezus werd doorboord.
18. Bijbelse figuur, neef van Abraham
21. Aanzien, erkenning, reputatie

(Oplossing in volgend nummer van Porta Fidei)

IK KAN HET NIET ALLEEN

Ik kan het niet alleen

Lars Gerfen

Broeders, zusters help mij.
Help mij telkens op te staan.
Wakker mijn verlangen aan.
Broeders, zusters help mij.
Help mij telkens op te staan.
Wakker mijn verlangen aan.
Naar Hem, naar Hem.

Ik kan het niet alleen. Ik ben mens en niet van steen.
Ik maak fouten, en heb mijn strijd, dat geldt voor iedereen.
Jij kunt het niet alleen. Draai daar nou niet omheen.
We hebben elkaar nodig.
Luister naar de mensen om je heen.

Het gaat niet vanzelf altijd maar goed en beter.
Meer dan soms gaat het tegen de stroming in.
Laten we elkaar dan in Gods naam niet vergeten.
En weten dat de liefde overwint.

Er wordt getrokken en gebeukt, de storm laat zich niet bedwingen.
Wie niet geworteld is houdt niet vol en bezwijkt.
Laten wij elkaar dan in Gods naam moed inzingen.
En vertellen dat de liefde verder reikt.